

GALERIA

73

La fusió protagonitza el Festival del Mil·lenni

Bea Cabezas

Del 27 de desembre al 9 de gener Barcelona celebra el Festival del Mil·lenni.

OPINIO

11

Revés a Marc Forné

Àlvar Valls

13

Estapé respon

Fabià Estapé / Toni Canís

"Crac.com"?

Albert Closas

15

L'honestat del jurat...

Lluís Bonada

16

En honor de Leeuwenhoek

Martí Domínguez

17

Sobre la 'banalitat'...

Jordi Tejel

18

L'esquerra al laberint

Llibert Ferri

19

TV3 a Balears, èxit o fracàs

Miquel Payeras

Fent volar Maragalls

Ramon Barnils

La psicologia de R. Galindo

Xavier Vinader

82

Els pares fundadors

Joan Francesc Mira

EDITORIAL

Una victòria social

El debat sobre els mitjans de comunicació públics que es va fer al Parlament de Catalunya ha tingut uns resultats interessants, però no han provocat salts d'alegria per part de ningú. I és que aprovar per unanimitat una reforma de les regles del joc en el camp de la ràdio i la televisió públiques, en una cambra amb cinc grups parlamentaris diferents, vol dir que tothom ha hagut de cedir per poder arribar a un acord.

En ocasions com aquesta, en què cap força política pot anotar-se clarament el punt, és quan més es percep la maduresa d'un sistema polític. Aquesta vegada, el punt se l'ha anotat el mateix Parlament i, sobretot, la societat a la qual representa.

A partir d'ara s'obre un procés que millorarà la situació de la ràdio i la televisió públiques a Catalunya des dels punts de vista de la pluralitat i la independència professional. Potser no s'arribarà tan lluny com alguns sectors voldrien, però és evident que s'avançarà cap a unes estructures i un funcionament més madurs i independents. En qualsevol cas, serà un avenç molt significatiu en comparació amb el que passa a Madrid o València, on el debat també existeix però els progressos encara no es veuen enlloc.

De fet, el balanç dels últims quinze anys en la regulació del periodisme i del sistema de garanties professionals dona per a molt. A Catalunya s'han creat el Col·legi de Periodistes (CPC), el Sindicat de Periodistes (SPC), el Consell de la Informació (CIC) i el Consell de l'Audiovisual (CAC), i ara es reformaran el CAC i la llei de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió (CCRTV). Al País Valencià la vertebració de la profes-

sió també ha avançat, amb la creació de la Unió de Periodistes Valencians (UPV). Tot plegat, un balanç coherent amb la realitat d'una zona on en aquests moments hi ha alguns milers d'estudiants de periodisme repartits en sis universitats diferents, públiques o privades. No tindria sentit formar tants professionals de la informació per abocar-los a un sistema desestructurat i sense defenses davant dels grups de pressió política o econòmics.

Però aquest balanç tan útil per a l'autoestima de la societat i dels periodistes no serviria de gaire si no tinguera conseqüències pràctiques, i això és el que tots els parlamentaris catalans han vingut a reconèixer amb els seus acords: la influència dels governs —i dels partits polítics en el govern— sobre els continguts de les ràdios i les televisions públiques és exage-

rada i nociva per a la credibilitat d'aquests mitjans de comunicació. Perquè no n'hi ha prou de fer una tasca professional i independent. També cal que ho sembli. Per això calia fer alguna cosa.

Els resultats de les últimes eleccions catalanes van dibuixar un mapa polític equilibrat que ha permès aquest avanç. És molt difícil imaginar-se una situació amb un govern amb majoria absoluta, siga quin siga, que accepti aquests canvis que ha aprovat el Parlament. No ho ha fet Convergència i Unió quan ha tingut majories més còmodes, no ho va fer el PSOE quan governava a Madrid i no ho fa ara el PP, ni a Madrid ni a València. Tots els professionals en som testimonis, al marge de les idees polítiques que puguem tenir com a ciutadans. I per això sabem que s'ha fet un gran pas endavant. ■

"No tindria sentit formar tants professionals de la informació per abocar-los a un sistema desestructurat i sense defenses davant dels grups de pressió política o econòmics."